

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΕΙΣ ΤΙΒΕΡΙΑΔΑ (2017).

Τήν Πέμπτην, 30^{ήν} Ἰουνίου /13^{ον} Ἰουλίου 2017, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτή τῆς Συνάξεως τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων εἰς τήν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν Ἱεράν Μονήν εἰς τήν πόλιν τῆς Τιβεριάδος καί εἰς τήν δυτικὴν ὄχθην τῆς Τιβεριάδος θαλάσσης .

Τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἐσπέρας ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Ναῶ προεξῆρξεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός, τῆς δέ θείας Λειτουργίας ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς προεξῆρξεν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἁγιοταφίτων Ἱερομονάχων καί Ἱεροδιακόνων, ψάλλοντος τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου καί τῆς χορωδίας τῆς Ἄκκρης ἀραβιστί καί ἑλληνιστί καί μετέχοντος εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος, πρὸς τό ὁποῖον καί ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστί ἔχοντα οὕτως ὡς ἔπεται:

«Ὡς φῶς ὑπάρχων πρό πάντων τῶν αἰώνων, ὅτε κατηξίωσας πρὸς μέ τόν ἄνθρωπον, ἐπιδημήσαι δι' ἄφατον, φιλανθρωπίαν, καί σὰρξ γενέσθαι δι' ἀγαθότητα, τότε φῶτα δεύτερα, τῆς σῆς λαμπρότητος καί ἀστραπῆς ἀποστίλβοντα, τούς Ἀποστόλους καί μαθητάς σου Σῶτερ ἀνέδειξας οἳ καί πεμφθέντες, κτίσιν ἄπασαν τῷ φωτί σου τῷ θείῳ κατηύγασαν, δυσωποῦντες Σε σῶσαι καί φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί

Τῶν θείων καί πανσόφων θεραπόντων τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν Δώδεκα, τήν σεβάσμιον Σύναξιν, ἤλθομεν σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τῆς «Τιβεριάδος θαλάσσης», ἵνα πανηγυρικῶς καί εὐχαριστιακῶς ἐορτάσωμεν.

Ὅντως οἱ Ἀπόστολοι καί μαθηταί τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἀνεδείχθησαν «φῶτα δεύτερα τῆς λαμπρότητος / δόξης τοῦ Χριστοῦ. Καί τοῦτο διότι οὗτοι, οὐκ ἐξ ἀνθρώπων ἀλλ' ὑπ' Αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἐκλήθησαν εἰς τήν διακονίαν τοῦ σωτηριώδους λόγου τοῦ Εὐαγγελίου, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστής Μάρκος. «Καί εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς μαθηταῖς Αὐτοῦ. Πορευθέντες εἰς τόν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τό Εὐαγγέλιον πάση τῇ κτίσει, (Μάρκ. 16,15), «Ἐκεῖνοι δέ ἐξελεθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καί τόν λόγον βεβαιοῦντος διά τῶν ἐπακολουθούντων σημείων». (Μάρκ. 16, 20).

Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι εἶναι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι διά τοῦ Εὐαγγελικοῦ κηρύγματος ὄχι μόνον ἐφώτισαν τήν κτίσιν ἅπασαν μέ τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί συνέστησαν Ἐκκλησίας, περί τῶν ὁποίων προεφήτευσεν ὁ μεγαλοφωνώτατος Ἡσαΐας λέγων: «Τὰς ἀρετάς αὐτοῦ [τοῦ Χριστοῦ] ἐν ταῖς νήσοις ἀναγγελοῦσιν», (Ἡσαΐου 42,11). Διά τοῦτο οἱ Ἀπόστολοι ἀναγνωρίζονται ὡς οἱ θεμέλιοι λίθοι τῆς ἐν τῷ κόσμῳ

Ἐκκλησίας, τῆς τεθεμελιωμένης ἐπὶ τοῦ ἀκρογωνιαίου λίθου, δηλονότι τοῦ Χριστοῦ ὡς ἐναργέστατα διδάσκει ὁ σοφός Παῦλος. «Νυνὶ δέ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἡμεῖς οἱ ποτέ ὄντες μακρὰν ἐγγύς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ», (Ἐφ. 2, 13), ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντως ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὖξει εἰς Ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ, ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι», (Ἐφ. 2, 20).

Μέ ἄλλα λόγια, τόσο οἱ Ἀπόστολοι, οἱ τεθέντες εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας ὅσον καὶ τὸ κήρυγμα, δηλαδή ἡ διδασκαλία αὐτῶν, ἀποτελοῦν τὴν ὑποβάθραν καὶ κρηπίδα τῆς Ἐκκλησίας», ὡς λέγει καὶ ὁ Ζιγαβηνός. Ἡ Ἐκκλησία δὲ ὡς τὸ μυστικόν σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ συνεπῶς τὸ κατοικητήριον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μᾶς συνενώνει μετὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μετ' ἀλλήλων τῶν μελῶν αὐτῆς. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται κατὰ τὸν Ἅγιον Γρηγόριον τὸν Θεολόγον, «τῇ ἀρχιτεκτονίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος».

Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι οἱ Δώδεκα μετὰ τῶν πρωτοκορυφαίων αὐτῶν Πέτρου καὶ Παύλου δοχεῖα καὶ ὄργανα ὄντες τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀνεδείχθησαν οἱ ἀρχιτέκτονες τοῦ πρωτογενοῦς καὶ αὐθεντικοῦ οἰκοδομήματος τῆς Ἐκκλησίας, τόσο τοῦ τοπικοῦ, ὅσον καὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ ἢ καλλίτερον εἶπεῖν τοῦ καθολικοῦ οἰκοδομήματος αὐτῆς.

Ἡ μία, ἁγία, καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἡμῶν Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία διετήρησε τὴν ἀκεραιότητα αὐτῆς, δηλονότι ἀνόθευτον τὴν πίστιν αὐτῆς ἀφ' ἐνός, καὶ ἀσάλευτον τὸν κυβερνητικὸν αὐτῆς χαρακτήρα, ὡς λέγει καὶ ὁ θεῖος Παῦλος: «Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς λατρεύομεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας», (Ἐβρ. 12, 28) Καὶ ἀναλυτικώτερον: Διὰ τοῦτο, ἀφ' οὗ ἐπαραλάβομεν διὰ μέσου τῆς πίστεως εἰς τὸν Χριστὸν βασιλείαν πού δέν σαλεύεται ποτέ ἀλλὰ μένει αἰώνια καὶ ἡ βασιλεία αὐτὴ εἶναι ἐκείνη πού ἐγκαθίδρυσεν ὁ Χριστός διὰ τῆς Ἐκκλησίας Του, ἃς ἀποδίδωμεν εἰς τὸν Θεὸν εὐχαριστίαν. Ὅλον δέ τοῦτο γέγονεν χάρις εἰς τὴν δύναμιν τῆς Ἱερᾶς καὶ Πνευματοφόρου ἀποστολικῆς παραδόσεως, ὡς παραγγέλλει ὁ σοφός Παῦλος «ἀδελφοί στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν», (Β' θεσ. 2, 15).

Τὸ μέγα καὶ ἀνερμήνευτον γεγονός τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς, δηλονότι τῆς ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν καθόδου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ὡς μαρτυρεῖ τὸ βιβλίον τῶν Πράξεων «καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς [τοῖς ἀποστόλοις] διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν καὶ ἐπλήσθησαν Πνεύματος Ἁγίου» (Πράξ. 2, 3-4) ἀποτελεῖ τὴν ἀνεξίτηλον σφραγίδα τοῦ εἰδικοῦ γνωρίσματος τοῦ Θεοῦ τῆς Ἐκκλησίας δηλαδή τῆς Ἀποστολικότητος Αὐτῆς. Ἄς ἀκούσωμεν καὶ τοῦ μελωδοῦ λέγοντος: Ὅλην τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην οὐσιωδῶς ὑμῖν φανεῖσαν πάντες ὑπεδέξασθε σοφοὶ Ἀπόστολοι ἐν ὑπερώῳ μυσταγωγούμενοι, τὰ ὑψηλά διδάγματα. Καὶ νῦν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Περιττόν νά εἴπωμεν ὅτι οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι εἶναι οἱ κοινοὶ Πατέρες τῆς Καινῆς Διαθήκης, δηλαδή τῆς ὑπὸ τῶν Προφητῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης προκαταγγειλάντων τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς καταπεσοῦσης σκηνῆς τοῦ Δαυΐδ, ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Προφήτης Ἀμώς. «Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαυΐδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω καὶ ἀνορθώσω αὐτήν, ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ

ὄνομά μου ἐπ’ αὐτούς, λέγει Κύριος ὁ ποιῶν πάντα ταῦτα», (Πράξ. 15, 16-17/ Ἀμώς 9, 11-12).

Τούς προφητικούς τούτους λόγους τοῦ Ἀμώς ἀνέφερεν ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόμενος κατὰ τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις συγκροτηθεῖσαν σύνοδον τῶν Ἀποστόλων, (Πράξ. 15, 1-21). Τοῦτο καταδεικνύει σαφέστατα ὅτι τὸν θεανθρώπινον θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸν καταστήσωμεν καὶ ἐρμηνεύσωμεν ἐκτός τῶν ὁρίων τῆς Ἱερᾶς Ἱστορίας, δηλαδή τοῦ κανόνος τῆς Ἁγίας Γραφῆς τῆς ἀποκαλυφθείσης ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ τῷ προφήτῃ Μωϋσῆ, διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τό δέ Ἅγιον Πνεῦμα συνέχει καὶ συγκροτεῖ ὅλον τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας. Διὰ τοῦτο καὶ αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἀποστόλων καὶ διαδόχων αὐτῶν λαμβάνονται τῇ ἐπικλήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοὔτεστι τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ, ὡς μαρτυρεῖται εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων κεφ. 15: «ἔδοξε γάρ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ ἡμῖν τοῖς Ἀποστόλοις γενομένοις ὁμοθυμαδόν», (Πράξ. 15, 22, 25, 28).

Ἡμεῖς δέ ἐπόμενοι τῆς ἱερᾶς ταύτης παρακαταθήκης τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ Πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν πληρωθέντων τῆς θείας θεωρίας δεόμεθα αὐτῶν σύν ταῖς πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἵνα ἰκετεύσωσιν ὑπὲρ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ ὑπὲρ εἰρήνης ἐν τῇ περιοχῇ ἡμῶν καὶ τῷ κόσμῳ, Ἀμήν.

καὶ ἀραβιστί ἴδε link:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2017/07/13/31801>

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε κέρασμα εἰς τό ἡγουμενεῖον καὶ ἐν συνεχείᾳ παρετέθη τράπεζα ἰχθύων ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου Ἱερομονάχου Διονυσίου, τὸν ὁποῖον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς ὁ Μακαριώτατος προήγαγε εἰς Ἀρχιμανδρίτην.

Εὐχόμεθα Αὐτῷ καλήν διακονίαν καὶ ἔτη πολλά.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/PqBAyA18HrU>

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC" returns="included" maximum_entity_count="500"]